© rasailojaraid.com

انفاسِ غم

حضرت مولانا مدرار اللہ مدرار صاحب نقشبندی

قائدِ ترویجِ شرعِ مصطفےٰؐ
مردِ حق اے "عبدِ حق" سعد الوریٰ

حضرت علامہ نورِ ملک و دیں
شیخِ پاکستان شیخ المسلمین

پیکرِ علم و عمل عالی مقام
منبعِ اخلاص و تقویٰ خوش کلام

چہرۂ تو چہرۂ مردانِ حق
سینہ ات معمور از فیضانِ حق

چشمِ تو حق بیں نگاہت پُر اثر
در کلامت علم و عرفاں مُستتر

دعوتِ تو سوئے قرآں بیگماں
دردِ تو تشریحِ سنت ہر زماں

در پیامِ تو حیاتِ مسلمیں
در طریقِ تو فلاحِ مومنیں

عالمانِ دین را ماویٰ توئی
طالبانِ دیں را ملجا توئی

صاحبِ رشد و مقاماتِ بلند
یک جہاں از فیض وجودت فیض مند

اَنْتَ حَبْلُ اللّٰهِ فِیْ اَعْصَارِنَا
اَنْتَ سَعْدُ الْخَلْقِ فِیْ اَمْصَارِنَا

اَنْتَ ذُوْ فَضْلٍ وَّذَالِكَ بِالتُّقیٰ
اَنْتَ ذُوْ فَیْضٍ وَّفَیْضُكَ قَدْ فَشَا

زندگی تیری سراپا معرفت
فقر تیرا افتخارِ سلطنت

کی عطا حق نے تجھے شانِ بلند
کر دیا تجھ کو جہاں میں ارجمند

جب سنی تیری فراقت کی خبر
پارہ پارہ ہو گیا میرا جگر

تیری فرقت میں ہے اِک دنیا حزیں
ہیں ہمارے مرد و زن ماتم گزیں

اے اکوڑہ اے زمینِ با جمال
خفت در آغوشِ تو صاحب کمال

آنکہ او در حق پرستی فرد بود
گوئے تقویٰ از زمانہ در ربود

آہ از ما رفت دُرِّ شاہوار
ملتِ ما زیں خبر شد بیقرار

در بلادِ سرحد و پنجاب و سند
باز در افغاں دہم در ملک ہند

دلفگارانِ تو بینم بے شمار
جانبازانت ہزار اندر ہزار

© rasailojaraid.com